GAZETA KRAKOWSKA

Nro 70.

Z KRAKOWA DNIA 1 WRZEŚNIA 1822 ROKU W NIEDZIELĘ.

Z Warszawy d. 23 Sierpnia.

JO. Xże Lubecki, Minister Skarbu Królestwa Polskiego, powrócił dnia 20 b. m. z Petersburga do tuteyszey stolicy.

Przybywa tu także codziennie wiele osób należących do dworu N. Pana, którego przybycia w końcu tego miesiąca mieszkańcy Warszawy z upragnieniem oczekuią.

Wczoray ziechały tu osoby, należące do Bióra Ministra Sekretarza Stanu.

Uwiadomienie Urzędowe.

Maryianna Rozmuszewska, lat 23 sobie licząca, rodem z wsi Rowa pod Łaskarzewem, stanu wolnego, religii Katolickiey, przeszedłszy przez rozmaite służby, dostała się w dniu 3 Stycznia r. b. do Pani Magdaleny z Bogulskich Duniewiczowey wdowy, właścicielki domu Nro 7-2. W ciągu swego siedmnastodniowego u teyże pobytu, nie podobawszy sobie tę służbę, z niey uwolnić się usiłowała; gdy zaś żądania takowe pozostały bez skutku, a nadto rozgniewana niedokładną iey usługą Pani Doniewiczowa łaiąc bez uderzenia odgrażała oddaniem ią na Policyią, w ówczas przedsięwzięła Rozmuszewska wymódz postrachem na Pani oddanie Xiążeczki i uwolnienie siebie od dalszey służby. Jakoż wieczorem dnia 21 Stycznia r. b. czyli dnia dopiero siedmnastego swey służby o godzinie 10tey wieczorem gdy Pani Duniewiczowa w odosobnionym pokoiu na łóżku spoczywać rozpoczęła, przyniosłszy sama z kuchni siekierę, takową w przedpokoiu zostawiła, a wszedłszy do pokoiu ponowiła swoie żądania o uwolnienie z służby, które gdy i tą razą były nadaremnemi, wróciła do przedpokoiu i wziętą siekierą ułożony przez siebie zamiar do skutku doprowadzić przedsięwzięła. W samem wykonywaniu tego przedsięwzięcia, a mianowicie w momencie gdy leżąca w łóżku Duniewiczowa z rąk iey siekierę wydrzeć usiłowała, Maryianna Rozmuszewska maiąc na celu nie iuż samo tylko nastraszenie, uderzyła ią w głowę obuchem tak silnie, że ogłuszona Duniewiczowa padła na wznak bez zmysłów. W kilka minut atoli odzyskawszy przytomność, mocnym zawołała głosem: Maryianno co robisz? w ówczas Rozmuszewska z obawy, aby za przybyciem na głos ten innych domowników uiętą nie została, przewidując skutki swoiego czynu, przedsięwzięła ostatecznie z wszelkiem zastanowieniem się i namysłem pozbawić Panią swą życia,

ä w tym zamiarze wziąwszy w obie ręce siekierę, tem narzędziem morderczem śmiertelny cios iey zadała; następnie zabrawszy z toaletki Xiążeczkę służbową, a rzeczy i pieniądze Duniewiczowey z kufra, uszła wprawdzie z mieysca popełnioney zbrodni, lecz w krótce schwytaną została.

Czyn ten zbrodniczy Sąd sprawiedliwości Kryminalney Woiewództw Mazowieckiego i Kaliskiego oceniaiąc, wyrokiem na dniu 19 Kwietnia r. b. zapadłym, wskazał Maryiannę Rozmuszewską na karę miecza z obostrzeniem prowadzenia iey na plac śmierci w ubiorze czarnym. — Po odrzuceniu Rekursu skazana używaiąc ostatniego środka, odwołała się do Łaski Nayiaśnieyszego Cesarza i Krola, którą, że Dekretem Monarchy na dniu 25 Lipca (6 Sierpnia) 1822 w Peterhoffie wydanym, odmówioną iey została; wykonanie więc rzeczonego wyroku na dniu 20 Sierpnia r. b. o godzinie 8mey ranney do skutku doprowadzonem zostało.

W Warszawie d. 20 Sierpnia 1822 r.

Piąty oddział dzieła pod tytułem: *Portrety Wsławionych Polaków*, mieszczący w sobie wizerunki Andrzeia Zamoyskiego, Mich: Sokolnickiego, Stan: Mokronoskiego, i Adama X. Czartoryskiego G. Z. P. z opisaniem ich żywota iuż iest ukończony. Raczą przeto Szanowi Prenumeratorowie przysyłać po tenże oddział do wydawcy tegoż dzieła mieszkaiącego przy ulicy Senatorskiey pod Nrem 451.

W. *Sliwicki.*

Z Paryża d. 14 Sierpnia.

D. 10 b. m. po dwumiesięcznem bawieniu w St. Cloud powrocił Krol w dobrym stanie zdrowia do stolicy. Podczas iego niebytności sala tronowa została znacznie upiękniona. — Wczoray przed Mszą S. P. Freitlinger, iako Minister nowego Xcia Gotayskiego, a Kawaler W. Xcia Toskańskiego oddali J. K. Mci wierzytelne listy. Po Mszy S. Ambassadorowie i Ministrowie zagranicznych Mocarstw składali Królowi i iego rodzinie swoie uszanowanie.

Monitor wczorayszy donosi, iż z Hiszpanią zawarty został układ względem pretensyi poddanych Francuzkich do Hiszpanii, mocą którego Francyia zatrzyma w papierach Francuzkich 8,500,000 kapitału Hiszpańskiego na zaspokoienie tych pretensyy, a zbywaiącą resztę wraz z prowizyią zwroci Hiszpanii.

Xże Laval Montmorenci, krewny teraźnieyszego Ministra spraw zagranicznych, otrzymał nayzyskownieysze poselstwo w Rzymie, bo czyni 400,000 Fr. rocznie.

Bankierowie Barillon i Ribet zostali zaocznie za podstępne bankructwo na 20letnią ciężką pracę, piętnowanie i zapłacenie 10,000 Fr. skazanemi.

Czyniąca cuda w Charleville Pani Milford została przez tamteyszy sąd na roczne więzienie i zapłacenie 100 Fr. skazaną. Przy odczytaniu wyroku znaydowało się mnostwo ludzi wcelu zapewne, iż względem sądu nowy cud uczyni, lecz cudowna iey moc ustała.

Ministrowskie pisma zdaią się chcieć przygotować umysły względem wkroczenia kordonowego woyska do Hiszpanii, ponieważ codziennie powtarzaią, iż powinnością iest Króla Francuzkiego przywrocić nieograniczony tron w Hiszpanii. Umiarkowańsze z tych pism mówią tylko, iż idzie rzecz o zaprowadzenie w Hiszpanii konstytucyi Francuzkiey.

Roialistskie pisma znayduią podobieństwo między 7 Lipca w Madrycie i 10 Sierpnia w Paryżu. X. Pradt uznaie zaś taką różnicę między obiema dniami: W Paryżu wezwali Jakóbini Marselczyków na pomoc i uderzyli na gwardyią Królewską, dla ogłoszenia Rzplitey; w Madrycie uderzyła gwardyia na lud, dla zrobienia Króla niepodległym. W Paryżu został Król w Templu uwięziony i rządu pozbawiony; w Madrycie mieszkał w swoim pałacu i prowadził rządy; zwyciężeni, gdyby im się była rzecz udała, nie byliby zapewne tyle umiarkowania okazali, ile zwycięzcy.

Trzem officerom gwardyi Hiszpańskiey udało się uratować do Francyi; ieden z nich iuż tu przybył.

Roialistskie pismo Chorągiew biała wyraża: iż Pułkownik San Miguel, który bada zbuntowaną gwardyią w Madrycie, okazał Królowi Ferdynandowi kilka własnoręcznych iego pism, do których odwołuią się officerowie gwardyi względem swoiego postępku. Na co J. K. M. miedzy innemi miał odpowiedzieć: wszak dobrze wiedzieli, iż moie rozkazy bez podpisu Ministra nic nie znaczą; dla czegoż ich słuchali?

Dziennik Sporów donosi z prywatnego listu z Wiednia, że na teraźnieyszym kongressie ustanowiona będzie środkowa sledcza kommissyia we Włoszech przeciw Węglarzom na wzor Moguncckiey.

Z Marselii d. 30 Lipca.

Po wielkich wypadkach w połowie Czerwca oddział Greckiey flotty pilnuie Tureckiey, którey stratę do iedney trzeciey części podaią. Do połowy Lipca, iakkolwiek głoszono, nie zdobyli Grecy Scio; ale wyiąwszy osadę zamku wszyscy Turcy odciągnęli ztamtąd do Azyi mnieyszey. Słychać, iż naczelnicy Greccy na Hydra rozpoczęli nowe układy z Vicekrólem Egipskim, które maią na celu zawieszenie broni. Podług doniesień z Stambułu, Porta poseła nawet z Bulgaryi woyska do Macedonii, dla zebrania tam znaczney siły. Porta prosić także miała pośredniczące Dwory, aby nakłoniły Rossyyski przy iegoſ chęci utrzymania pokoiu do cofnienia woysk swoich od granic Tureckich. Stronnictwo Haleb-Effendy przeważa teraz w Stambule, do którego miał się także Poseł Angielski Lord Strangford przyłączyć i wielkiego nabydź wpływu.

Z Madrytu d. 1 Sierpnia.

Król wydał rozkaz, aby pułk Almanzy udał się do korpusu Jenerała Empecinado, ale na przełożenie liberalistów, iż pragną, aby wierny ten pułk pozostał w Madrycie, cofnął ten rozkaz.

Martinez de la Rosa odstąpił skarbowi całey płacy za czas swoiego Ministrowstwa.

Szwaczka, robiąca w pałacu Królewskim, dopuściła się rzucać kamieniami na szyldwacha. Żołnierz chciał iuż do naypierwszey osoby, którą na ganku postrzeże strzelić, ale dowiedziawszy się trzymaiący straż officer zakazał mu. Lubo Król rozkazał natychmiast nierozsądną dziewczynę uwięzić, postępek iey dał iednak powód do mów rozmaitych.

Wczoray około południa przy wielkim natłoku ludu uskuteczniony został wyrok na Gwardyiaku Gabarda, zabóycy Podpułkownika Landabaru. Naypierwey ucięto mu rękę, a potem głowę. Umarł bardzo przytomnie i nie przyznał się do winy. Kapitan gwardyi Gouffier

Francuz, miał tego człowieka uwieść, a nawet znakomita osoba z ganku miała czyn iego pochwalić. Lud zachował się przy iego straceniu spokoynie i okazał nawet litość, ponieważ sądził go bydź ofiarą namowy. — Wdowa po Landabaru ma zapewnioną pensyą, a dzieci iego będą kosztem narodu edukowane.

Dyrektorowie tuteyszego teatru dali onegday wystawienie dla wdów i sierot poległych w d. 7 Lipca milicyiantów. Grana była traiedyia przez Martinez de la Rosa napisana, pod tytułem: Wdowa Padila, czyli Cummuneros.

Przybył tu Podpułkownik Baccigalupi od pułku Siguenza z doniesieniem, iż w całey tey prowincyi panuie spokoyność i powstańcy proszą o przebaczenie. Działaiąca tam ruchoma kolumna wynosi 2300 ludzi i ma dwa działa.

Karabinierowie gwardyi Królewskiey, którzy się poddali, stoią ciągle w liczbie 250 ludzi w Almodowar i oczekuią dalszego przeznaczenia. Dywizyia przeciw nim działaiąca w liczbie 2000 ludzi stoi w Ciudadreal i oczekuie co chwila rozkazu udania się do Arragonii.

Podług urzędowych doniesień ani w Kadyxie, ani w Barcellonie nie pokazały się ślady zaraźliwey choroby.

Jenerał Mina w drodze do Katalonii przybył do Waladolidy i czynny pułk milicyi Leony ciągnie za nim. Deputacyia prowincyionalna nakazała, iż gruntowe prace znayduiących się w czynney służbie milicyiantów odbyte bydź maią kosztem gminów.

Miasta Vittoria, Bilbao, Tolosa i San Sebastian wystawiaią łącznie 6 kompaniy strzelców, dla ścigania fakcyionistów, którzy w tych okolicach wielkie popełniaią zdrożności. Każdy strzelec pobierać ma codziennie po 40 sołdów i podzielonemi będą pod woyskowemi naczelnikami na 3 oddziały.

Szesnaście tysięcy ludzi posłano iuż różnemi stronami lądem do Katalonii, a 8000 wsiadło w tymże celu w Algesiras na okręty.

Krol odebrał Hr. Pueblo urząd W. Podkomorzego, a Margr: Mondejar W. Koniuszego i oba poruczył tymczasowo Margr: Santa Cruz. Dziennik Universal wyraża z tego powodu: Dowiaduiemy się z radością, iż J. K. Mość przekonał się nakoniec o nagłey potrzebie uczynienia reformy w Królewskim swoim Dworze, którą naród za nieodzowną uznał dla dobra swoiego, spokoyności i powagi Monarchy.

Wydatki na zaczynaiący się od 1go b. m. rachunkowy rok wynoszą 660 mil: a przychody tylko 600 mill: realów.

— Dnia 6. —

Nakoniec utworzone zostało nowe Ministeryium, które składa się z następuiących członków: Spraw zagranicznych Evariste San Miguel, dawniey naczelnik głównego sztabu na wyspie Leon, a teraz iednym z redaktorow Expektadora; spraw wewnętrznych Gasso, Deputowany w Stanach 1820 i 1821 roku; spraw zamorskich Vadello, także były Deputowany; woiennym Jenerał Lopez Bannos; sprawiedliwości były Deputowany Benicio Navarro; morskim Capaz, kapitan okrętowy i były Deputowany w r. 1814 i skarbowym tymczasowo Egue. Jedno z pism tuteyszych wyraża: " te mianowania są naypewnieyszą rękoymią utwierdzenia teraźnieyszego systematu. Oyczyzna nie będzie się lękać, aby założono znowu sidła przez które stałaby się bliską upadku. Spodziewać się należy,

iż pierwszym czynem nowego Ministeryjum będzie zwołanie nadzwyczaynych Stanów i mianowanie znanych z patryiotyzmu mężów politycznemi i woyskowemi naczelnikami prowincyy. „

Dziennik Universal zawiera list Króla do iego Adjutanta Jenerała Zayas. Infant Franciszek oświadczył temu Jenerałowi w imieniu Króla: że niema co robić w pałacu i może się udać, gdzie mu się podoba. J. K. Mość napisał przeciwnie do niego; że iest zupełnie kontent z rzetelnego iego postępowania, przywiązania do porządku i Królewskiey rodziny, i że niema zważać na oświadczenie Infanta. — Zayas przyłożył się szczególniey podczas ostatnich nieprzyiemnych zdarzeń w pałacu Królewskim w Aranjuez do utrzymania porządku pomiędzy Dworzanami Królewskiemi i był w przeszłych Stanach zastępcą deputowanego z Kuby.

Z wszystkich stron nadchodzą do Króla adressy, w których ostrzegany iest o przepaści, w którą rzekomi iego przyiaciele usiłuią go wepchnąć. Adres od Barcellony wyraża: « kiedyż W. K. M. postrzeżesz prawdziwe swoie położenie i przepaść, którą gotuią Ci bezwstydni oszczercy? iesteś W. K. M. wolny, przemów do Hiszpanów, przemów do obcych Mocarstw i oddal wszelkie podeyrzenie; przemów do swoich nieprzyiaciół, którzy oraz są nieprzyiaciołmi narodu i ludzkości, usiłuią zaćmić Twoią sławę i odiąć Ci miłość Hiszpanów, która Ci pewnie iest droższą nad świetność tronu.„

Przybył tu Jenerał Mina i niezwłocznie uda się z głównym swoim sztabem do woyska do Katalonii. Mnóstwo byłych woyskowych ubiega się o zaszczyt służenia w iego woysku.

Kapitan gwardyi Salamanca został na granicy przeprawiaiąc się przez Bidassao pochwycony i do Madrytu przyprowadzony. — Pozostała wierna konstytucyi gwardyia Królewska, wraz z dwiema batalionami, którem dozwolono z bronią odciągnąć, ma bydź zwiniętą i żołnierze maią bydź do innych pułków oddanemi. Officerowie, wyiąwszy oskarżonych, otrzymaią żołd odstawkowy.

Gazeta rządowa wymieniła znowu za 8,695, 120 realów na sprzedarz wystawionych dobr narodowych, za które wzięto 10,573,048 realów. Stósownie do wyroku Królewskiego pełnomocni nasi Ministrowie pobierać na przyszłość będą rocznie: w Londynie 360,000 realow, w Paryżu 300,000, w Ziednoczonych Stanach północney Ameryki 220,000, w Lizbonie 200,000, w Rzymie 160,000. Przy innych Dworach będą tylko sprawuiący interessa, iak n.p. w Petersburgu, Wiedniu, Hadze i Stambule z płacą po 100,000, w Berlinie, Kopenhadze, Sztokólmie i Dreznie po 80,000 realów. Dziesięciu Jeneralnych Konsulów wyznaczonych iest do Alexandryi, Algieru, Rio-Janeiro, Trypolu, Genui, Hamburga, Neapolu, Smirny, Tangeru, Tunis.

Od granic Hiszpańskich d. 6 Sierpnia.

Quesada, który z ludźmi swoiemi do Nawarry postąpił, odparty został do szańców swoich pod Jrati. Wszędzie, gdzie tylko chciał usadowić się i odpór dawać, porażony został. Woysko konstytucyyne stoi w Ochogaria niedaleko Jrati.

Z Londynu d. 14 Sierpnia.

P. Bloomfield, który 20 lat służy przy osobie Króla, nie popłynął z nim do Szkocyi, ale mianowany został guberna-

torem twierdzy Jamaika.

Pisma Edingburgskie uwiadomiaią Szkotów o naymnieyszych drobnostkach, które u Dworu podczas pobytu tam Króla zachowanemi bydź maią. Damy n. p. powinny mieć wedle etykiety dworskiey na 5 łokci długi u sukni ogon, który, gdy Dama do tronu zbliżać się będzie, nieść go za nią powinien paź. Oddalaiąc się musi umięć zręcznie nogami ten ogon odrzucić, aby nieodwróciła twarzy od tronu. Nieumieiętne do rze uczynią gdy się wcześniey do tego usposobią. Zresztą Damy powinny miec fachlarz i przynaymniey 9 piór na głowie, i t. d.

W doniesieniu o śmierci Margr: Londonderry (*) zastanowienia rzecz godna, że lekarz dopiero po śmierci postrzegł przerznięcie arteryi i dowody samoboystwa, gdy w takim przypadku ciało powinno było bydź krwią oblane. W początkach nikt nie chciał o śmierci tego Ministra wierzyć, bo widziano go niedawno w pozornym stanie zdrowia tak przy odr czeniu Parlamentu, iako też przy wsiadaniu Króla w sobotę na okręt. Mówił ty o dnia tego do otaczaiących go osób: "Muszę się od spraw publicznych oddalić; obowiązki urzędu mego są zatrudne dla mnie i niemogę im dłużey wydołać." Z tem wszystkiem poczynił rozporządzenia do odpłynienia w e czwartek z Dowru do Kale, dla udania się ztamtąd do Wiednia. — "Oddamy tylko sprawiedliwość (wyraża gazeta Times) gdy powiemy, że Margr: Londonderry iako człowiek prywatny (nie iako Minister) posiadał szacowne przymioty, które mu iednały przychylność licznych iego przyiacioł. Pomiiamy umysłowe iego ukształcenie, ponieważ mówiąc o nim poniżylibyśmy iego prywatne cnoty. Był łagodnych obyczaiów, skromny, dla współludzi dobry i wspaniały. Dla ubogich dobroczynny, a dla sług swoich łagodny i wyrozumiały. Był wiernym przyiacielem swoich przyiacioł i nayusilniey im dopomagał. W posiadłości władzy niezapominał o uczy ioney mu przysłudze iako prywatnemu; niezłamał nigdy swoiego przyrzeczenia i był osobiście waleczny." Powyższa gazeta oddaie mu także sprawiedliwość względem wewnętrzney administracyi; ale nagania iego postępowanie podczas zawierania traktatu w r. 1815, ponieważ poświęcił małe kraie i interessa handlowe Anglii.

Pisma tuteysze przywodzą iako osobliwość, że Bonaparte i oba iego przeciwnicy Londonderry i Wellington w ie.

(*) Margr: Londonderry (dawniey Lord Castlereagh) urodził się z Angielskiey rodziny 1769 w Dublinie, i zaraz po ukończeniu nauk w uniwersytecie Kambridgi, obrany został reprezentantem do Parlamentu Irlandskiego, co oyca iego Margr: Londonderry kosztować miało 30,000 Fs. Z początku sądzono, iż przyłączy się do strony opozycyyney, ponieważ mówił za handlem Irlandyi do wschodnich Indyy; ale w krótce oświadczył się za stroną Ministrów. Niezadługo został pierwszym sekretarzem stanu w Irlandyi i okazał wiele odwagi podczas zaburzeń w r. 1798. On także przyłożył się do połączenia Irlandskiego Parlamentu z Angielskim, wszedł iako reprezentant do tego ogólnego Parlamentu i został członkiem tayney Krolewskiey rady, a za drugiem wniyściem Pitta do Ministeryium i po pokoiu Amieńskim Ministrem woyny. Z śmiercią Pitta utracił ten urząd, ale odzyskal go pod Percevalem. O przedsięwzięcie przeciw Walcheru poklócił się z swoim kollegą Canning, którą kłotnię roztrzygnął poiedynek i ranienie Canninga. W r. 1809 obiął Ministerstwo spraw zagranicznych, które z stałością i chwałą aż do śmierci sprawował.

dnym 1769 rodzili się roku.

Podług ostatnich doniesień z Hawanny grasuie tam żołta gorączka i naywięcey cudzoziemców zabiera; niemal każdy Amerykański okręt utracił kilku na nią ludzi.

Listy z Rio-Janeiro pod d. 3 Czerwca donoszą, iż obrani po prowincyiach do ogólnego zgromadzenia Brazyliyskiego deputowani ziechali iuż do tego miasta. Jedna tylko Bahia wzbrania się wysłac swoich i iest za utrzymaniem połączenia z macierzyńskim kraiem.

Z Baltymore d. 11 Lipca.

Dawniey przez Komodora Aury dowodzona z 9 żaglów złożona eskadra, która bawiła się później iedynie rozboiem morskim, poddała się rownie iak mieszkańcy Old-Providence pod opiekę Rzpltey Kolumbiyskiey. Eskadra ta popłynęła zaraz do Laguira i działać razem będzie z flottą Kolumbiyską przeciw Porto-Cabello. — Gazety z Werakrux zawieraią pod d. 29 Maia długą odezwę Cesarza Augustyna do Mexykanów, w którey wyraża, iż przez posłuszeństwo tylko głosowi narodu przyiął koronę, i że powierzoney sobie władzy użyie tylko dla dobra i użytku kraiu i uważa się iako poddany ustaw.

Od granic Tureckich d. 2 Sierpnia.

Porta znaiąc niedostatek nowych Hospodarów Wołoskiego i Multańskiego, uwolniła ich od zwykłych przy obięciu rządow podarunków i oprócz tego każdemu z nich zaliczyła po 100,000 piastrów.

Churszyd Basza przysłał do Stambułu Tatara z doniesieniem, że cofnęli się Grecy. (*) Żądał on oraz fermanu zabraniaiącego iego woyskom zabierania niewolników.

Nieiaki Jussuf Aga przybywszy z Morei do Stambułu twierdzi, że znakomitsi mieszkańcy Morei prosili go o wstawienie się za niemi o poiednanie do Porty. Tenże Aga przywiózł wiadomość, że następca Kapitana Baszy Kara Mehemed Basza na dawnieysze rany, które mu się teraz odnowiły, umarł.

Z rozkazu W. Sułtana długi wysadzonego na powietrze Kapitana Baszy zapłacone bydź maią ze skarbu publicznego.

Rozchodzi wieść o zawartem na 3 miesiące rozeymie między *Turkami* i *Persami*.

Kapitan okrętu Francuzkiego Reverteau pod czas krążenia swóiego około wysp otrzymał od Greków 16 zabranych Turków, których odstawił Tureckiemu admirałowi, ten tak się ucieszył tym dowodem Europeyskiey ludzkości, iż darował mu 16 Greczynek, które iuż do Smirny przybyły.

Z Włoch d. 9 Sierpnia.

Xiężna Parmenska udała się d. 25 Lipca na letnie mieszkanie do zamku Sala. D. 20 Lipca wydała rozporządzenie względem podawania iey proźb od poddanych na publicznych posłuchaniach.

Król Neapolitański mianował iuż naczelnych wodzów swoich sił lądowey i morskiey. Xiąże Scaletto, Minister woienny iest ze starszeństwem iakie przez

(*) Gazeta Lipska zawiera doniesienia pod d. 24 Lipca z Bitolia w Macedonii, podług których Churszyd Basza w wąwozach Patrassi z utratą 12,000 ludzi na głowę pobity miał zostać, a Odysseusz poległ bohaterską śmiercią za oyczyznę.

zwinięciem woyska posiadał, znowu jeneralem porucznikiem. Admirał Danero ma pod sobą 2 Vice i 8 kontraadmirałów.

Grecy znaleść mieli w Napoli di Romania 10,000 broni Angielskiey, która im nader przydatną była.

Jak tylko naywyższa woienna Grecka rada dowiedziała się, że Turcy gotuią wyprawę przeciw Macedonii, przedsięwzięła zaraz środki do zwiększenia Greckiego woyska w Tessalii. Posłała naczelnemu Wodzowi w Akarnii, Mauro-Michaeli, rozkaz, aby zaniechał przedsięwzięcia przeciw Lepanto, a udał się do Tessalii. Jenerał Normann odebrał podobnież rozkaz, aby zawiesił działania swoie przeciw Epirowi, a udał się przeciw Laryssa; tak, iż trzy korpusy Greckie przeciw Baszy Saloniki ciągną. Stoczyć się maiąca w tey okolicy bitwa stanowić zapewne będzie względem losu Tessali i razem południowey Macedonii. — Korpus Suliotów pod Markiem Bochari postąpił pod Janinę i opasał w niey Baszę Omer-Vrione.

Z Sztokolmu d. 13 Sierpnia.

Król uda się w tych dniach z Drottningholm do letniego zamku Rosenberg. — Od Królewica Następcy tronu nadeszła tu z Bruxelli wiadomość, że w podróży do północnych Włoszech odwiedzi miasta: Medyiolan, Florencyią, Pizę i Liworno.

Słychać, iż dway młodzi Hrabiowie Fouché, (synowie niegdy Francuzkiego Ministra) osiędą na zawsze w Szwecyi.

Szkoła, która założona będzie w Frederikshald, nosić ma nazwisko: „Uczona szkoła Królewica Następcy tronu Karóla Augusta.„

Z Kopenhagi d. 13 Sierpnia.

Vicehrabia Flavigni, który przez Barona de la Salle przy tuteyszym Francuzkiem poselstwie zluzowany został, popłynął dziś rano na parowym statku do Kiel, na którym udał się tamże Xiąże Ferdynand Duński na przeciw bratu swoiemu Xięciu Chrystyianowi.

Względem cudzoziemców wyszło tu rozporządzenie, aby gdzie tylko który przybędzie zaraz zgłosił się do zwierzchności i paszport okazał.

List do konferencyynego Radcy, Doktora Stephensen, z Leirum pod d. 6 Lipca r. b. zawiera z Islandyi: "Podziemny ogień w Oefelds-Jökelen (lodowaty górze) palił się nieustannie od dnia 20 Grudnia 1821. Wyrzucany popiół poczynił w okolicznych gruntach znaczne szkody. Ustał przecież ogień, i znaczne deszcze z wiatrami oczyściły potem pola. Oprócz wody, którą Jökelen z znacznemi bryłami lodu wyrzucała, nie zaszło później nic ważnego, aż nakoniec d. 26 Czerwca roku bieżącego nastąpił nowy z podwóyną siłą wyrzut ognia, zapewne z nowego otworu, któremu towarzyszy błyskawica i huk o 15 mil słyszany. Popiół, który północny wiatr daleko roznosi zrządził nieszczęście, iż wszystko rogate bydło, nie mogąc ieść zatrutey trawy, z głodu zdychało. Otwor góry otoczony zawsze iest grubem dymem. Ostatni popiół, który wyrzucała, był bardzo miałki i nie było w nim lawy. Deszczowna pora wiosny nie przygasiła bynaymniey tego ognia i wszystko rokuie nieurodzay. Góra Hekla iest dotąd spokoyna.„